

Nr.3901A/04.02.2026

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

ÎNTREBARE

Către: **Domnul Ministru Marian Cătălin Predoiu, Ministerul Afacerilor Interne,**

De către: **Deputat A.U.R Cristina Emanuela Dascălu circumscriptia nr 24 Iași**

Obiectul întrebării: Creșterea alarmantă a faptelor de violență comise de minori și capacitatea reală a statului de a interveni prin centre specializate

Stimate Domnule Ministru,

În urma cazului recent care a șocat opinia publică, cunoscut sub numele de „cazul Mario”, dar și a numeroaselor situații similare apărute în ultimele luni, constatăm o creștere îngrijorătoare a faptelor de violență comise de minori, unele dintre ele cu un grad ridicat de agresivitate și cu consecințe dramatice asupra victimelor, familiilor și comunității.

Aceste cazuri ridică întrebări grave despre eficiența mecanismelor de prevenție, intervenție timpurie și reabilitare, dar mai ales despre capacitatea reală a statului român de a gestiona minorii cu comportamente violente, aflați fie în situații de risc social, fie deja în conflict cu legea.

Violența comisă de minori nu mai poate fi tratată ca o excepție sau ca un simplu eșec individual. Ea este un semnal de alarmă privind vulnerabilitățile grave ale sistemului de protecție a copilului, ale educației și ale instituțiilor statului.

În acest context, vă rog să precizați:

1. Câte centre de plasament, centre educative, centre de detenție și centre de consiliere psihologică specializate pentru minori există în prezent în România și care este gradul lor real de ocupare?

2. Există suficiente locuri pentru minorii care necesită măsuri educative privative sau neprivative de libertate, consiliere psihologică, psihiatrică sau intervenție comportamentală?

3. Ce evaluări au fost realizate în ultimii ani privind eficiența acestor centre în prevenirea recidivei și în reintegrarea socială a minorilor violenți?

4. În ce măsură lipsa personalului specializat (psihologi, psihiatri, asistenți sociali, educatori) contribuie la eșecul intervenției statului în astfel de cazuri?

5. Ce măsuri concrete intenționează Guvernul să adopte pentru a preveni escaladarea violenței juvenile: extinderea rețelei de centre, programe obligatorii de consiliere, intervenție timpurie în școli sau sprijin real pentru familiile aflate în dificultate?

6. Considerați că actualul cadru legislativ este suficient pentru a proteja societatea, dar și pentru a oferi minorilor șansa reală la reabilitare, sau aveți în vedere modificări legislative urgente?

Solicit răspuns în scris și oral, în termenul prevăzut de lege.

Vă mulțumesc!

Prof. Univ. Dr. Cristina - Emanuela Dascălu,

Deputat A.U.R., Iași